

післядипломної освіти БДМУ.

Марина ГРЕСЬКО, асистент кафедри акушерства і гінекології з курсом дитячої та підліткової гінекології БДМУ.

НЕНАРОДЖЕНІ ХОЧУТЬ ЖИТИ!

Залиш мене! Не чіпай! Я не піду туди, чуєш? Відпусти руку! Боляче! – лунав крізь сльози коридором гінекологічного відділення жіночий голос.

– Ірочко, Ірусю, тихіше, заспокойся. Ми ж усе вирішили вдома. Ми ж домовилися, – чоловік років тридцяти силоміць тягнув за руку свою кохану до відділення платних послуг, простіше кажучи, туди, де прощаються з життям ще ненароджені немовлята... за бажанням їхніх батьків.

Таку картину довелося спостерігати днями в клініці. Молода дівчина років дев'ятнадцяти плакала під дверима, а її донжуан "лагідно", помітно нервуючи, вмовляв її, приговорюючи: "Ну як ти собі це уявляєш, Ірусю? Ну уяви собі мене татом"... Часом його терпець уривався і він тягнув дівчину за руку до тих зловістих дверей.

І тоді пригадалися слова професора Федора Власовича Дахна – лікаря, за допомогою якого тисячі жінок, які вже, можливо, і втратили надію на народження дитинки, пізнали щастя материнства: "Можна тільки голову схилити перед нашими жінками, перед їх невгамовними зусиллями, у нашому безладді, знаходити в собі сили залишатися жінками".

Що ж, перед тим, як наважитися на такий крок, подумайте, що б сказали нам немовлята, якби вони могли розмовляти...

"...5 жовтня. Сьогодні почалося моє життя. Мої батьки про це ще не знають. Я менша, ніж яблучне зернятко, але я - уже я. І хоча я ще не сформувалася, проте знаю, що буду дівчинкою.

19 жовтня. Я трохи підросла, але я все ще надто маленька, щоб робити будь-що сама. Мама робить для мене майже все. Найсмішніше те, що вона ще навіть не знає, що носить мене тут, просто під серцем.

23 жовтня. Мій ротик незабаром почне формуватися. Подумати тільки, приблизно через рік я буду сміятися. Пізніше я зможу говорити. Я знаю, яке я вимовлю перше слово – "мама". Хто каже, що я ще не справжня людина? Я вже людина – так само як маленька крихточка хліба вже є справжнім хлібом.

27 жовтня. Моє серденько вже почало битися зовсім самотійно. З цього моменту воно буде ніжно стукотіти протягом всього мого життя. Потім, після багатьох років воно втомиться і зупиниться, але тепер не кінець, а тільки початок мого життя.

12 листопада. Тепер починають формуватись мої ручки. Які вони маленькі, навіть дивно. Колись вони, можливо, будуть грати на скрипці чи намалюють картину.

20 листопада. Сьогодні лікар вперше сказав мамі, що я живу тут, у неї під серцем. Ти щаслива, мамо? Мине деякий час, мамо, і я буду спочивати на твоїх руках.

25 листопада. Мої мама і тато не знають, що я просто маленька дівчинка. Можливо, вони чекають хлопчика. Чи близнюків. Адже я їх здивую.

10 грудня. Моє обличчя вже повністю сформувалося. Сподіваюся, що буду схожа на маму.

13 грудня. Зараз я вже майже можу бачити, але все ще зовсім темно навкруги. Але незабаром мої очі побачать залитий сонцем світ. Цікаво, який ти маєш вигляд, мамо?

24 грудня. Мамочко, я чую, як стукає твоє серце. Цікаво, чи чуєш ти як моє серденько стукотить? Я ледь можу дочекатися того моменту, коли буду лежати на твоїх руках і зможу торкатися твого обличчя, заглядати в твої очі. Ти чекаєш мене так само, як я чекаю тебе, мамо, чи не так?

28 грудня. ...Мамочко, чому ти дозволила їм вбити мене? Нам було так чудово разом... "

Сьогодні, на жаль, ми можемо говорити про цілковиту безграмотність нашого суспільства стосовно того, як застерігатись від небажаної вагітності, а також про те, які жахливі наслідки може мати аборт як для подальшої репродуктивної функції жінки, так і взагалі для жіночого організму.

Отож, якщо ви все ж таки вирішили зробити аборт, то подумайте про можливі наслідки:

- аборт – найбільш частіша причина гінекологічних захворювань. Ускладнення виникають, як мінімум, у кожної п'ятої. Особлива група ризику – жінки, які не народжували;

- в результаті аборт порушується менструальний цикл (біля 12% жінок), цикли стають нерегулярними, можливі кровотечі між менструаціями;

- якщо аборт відбувся у жінки, яка народжувала, то її цикл може відновитися через 3-4 місяці; якщо ж до операції жінка не народжувала, відновлення всіх функцій може затягнутися до року і більше;

- як наслідок аборт, може бути довготривале безпліддя та позаматкова вагітність;

- аборт завжди порушує роботу ендокринної та нервової систем, знижує роботу імунної системи. Для всіх жінок насильство над власним організмом – це психологічний стрес, який може призвести до зміни психіки;

- аборт, як і інші операції, може пройти не зовсім вдало. Тоді потрібно буде лікуватися і, можливо, довгий час.

Шановні жінки! Пам'ятаймо, що ми з вами – перш за все, прекрасні, милі, чарівні ЖІНКИ. І наше особисте щастя залежить, перш за все, від нас самих, від нашої поведінки, від наших рішень. Щастя жінки – бути потрібною вдома й на роботі. Щастя жінки – бути коханою, завжди любимою і такою жаданою. Щастя жінки – здорові діти, що прикрашають життя, мов квіти. Щастя жінки – бути жінкою, хоч життя її – терен з барвінкою...

Ми, лікарі-гінекологи, завжди раді надати вам консультативну допомогу стосовно різних питань, які цікавлять вас щодо використання засобів контрацепції, аби вберегти себе від небажаної вагітності, а також стосовно питань преекнцепції (підготовки до запланованої вагітності) та багатьох інших проблем. Читайте наші наступні публікації. Звертайтеся! Завжди раді вам!

Нерождённые хотят жить!

Оставь меня! Не трогай! Я не пойду туда, слышишь? Отпусти руку! Больно! – звучал сквозь слёзы в коридоре гинекологического отделения женский голос.

- Ирочка, Ируся, тихо успокойся. Мы же все решили дома! Мы же договорились, - говорил мужчина, лет тридцати, силой таща за руку свою возлюбленную в отделение платных услуг, проще говоря, туда, где прощаются с жизнью еще нерождённые... по желанию их родителей.

Такую картину пришлось наблюдать недавно в клинике. Молодая девушка лет девятнадцати плакала под дверью, а её возлюбленный «нежно», заметно нервничая, умолял её, приговаривая «Ну как ты себе это представляешь, Ируся? Ну, представь себе меня папой»... Временами его терпению приходил конец и он тянул её к зловещей двери.

И тогда вспомнились слова профессора Фёдора Власовича Дахно – врача, с помощью которого тысячи женщин, которые, возможно, уже потеряли надежду на рождение ребёнка, узнали счастье материнства: «Можно только склонить голову перед нашими женщинами, перед их неутомимыми усилиями в нашей жизненной суете находить в себе силы оставаться женщинами».

Что ж, перед тем как решиться на такой шаг, подумайте что сказали бы нам нерождённые если бы могли говорить...

"...5 октября. Сегодня началась моя жизнь. Мои родители еще этого не знают. Я меньше яблочной косточки, но я - уже я. И хотя я еще не сформировалась, я уже знаю, что буду девочкой.

19 октября. Я немного подросла, но все ещё слишком маленькая, чтобы делать что-то самой. Мама делает для меня почти всё. Самое смешное, то, что она ещё даже не знает о том, что носит меня здесь, прямо под сердцем.

23 октября. Мой ротик скоро начнет формироваться. Подумать только - приблизительно через год - я буду смеяться. Позже я смогу говорить. Я знаю, какое скажу первое слово – «мама». Кто говорит, что я ещё не настоящий человек? Я уже человек – также как маленькая крошка хлеба – это хлеб.

27 октября. Моё сердечко уже начало самостоятельно биться. С этого момента оно будет нежно стучать в течении всей жизни. Потом, после многих лет оно устанет и перестанет биться, но теперь не конец, а только начало моей жизни.

12 ноября. Теперь начинают формироваться мои ручки. Какие они маленькие, даже странно. Когда-то, возможно, они будут играть на скрипке или нарисуют картину.

20 ноября. Сегодня врач впервые сказал маме, что я живу здесь, у неё под сердцем. Ты счастлива, мама? Пройдет некоторое время, и я буду отдыхать у тебя на руках.

25 ноября. Мои мама и папа не знают, что я просто маленькая девочка. Может они ждут мальчика. Или близнецов. Ведь я их удивлю.

10 декабря. Моё лицо полностью сформировалось. Надеюсь, что буду похожа на маму.

13 декабря. Сейчас я почти могу видеть, но вокруг всё ещё слишком темно. Но скоро мои глаза увидят залитый солнцем мир. Интересно, как ты выглядишь, мама?

24 декабря. Мамочка, я слышу, как стучит твое сердце. Интересно, слышишь ли ты, как мое сердечко стучит? Я еле могу дождаться того момента, когда буду лежать у тебя на руках, смогу дотронуться до твоего лица, заглянуть в твои глаза. Ты ждешь меня так же, как я жду тебя, не правда ли?

28 декабря. ...Мамочка, почему ты разрешила им убить меня? Нам было так хорошо вместе..."

Сегодня, к сожалению, мы можем говорить об абсолютной безграмотности нашего общества по отношению к тому, как предотвратить нежелательную беременность, а также о том, какие страшные последствия может иметь аборт как для дальнейшей репродуктивной функции женщины, так и, вообще, для женского организма.

Так вот, если вы решили сделать аборт, то подумайте о возможных последствиях:

- аборт - самая частая причина гинекологических заболеваний. Осложнения возникают, как минимум, у каждой пятой. Особенная группа риска – нерожавшие женщины;
- в результате аборта нарушается менструальный цикл (у 12% женщин), циклы становятся нерегулярными, возможны кровотечения между менструациями;
- если аборт был у женщины, которая рожала, то её менструальный цикл может возобновиться через 3-4 месяца; если не рожала - то все функции могут возобновиться через год и более;
- как последствие аборта, может наступить длительное бесплодие и внематочная беременность;
- аборт всегда нарушает функцию эндокринной и нервной систем, снижает работу иммунной системы. Для всех женщин насилие над собственным организмом – психологический стресс, что может привести к изменению психики;
- аборт, как и другие операции, может пройти не совсем удачно. Тогда, возможно, будет необходимость лечиться и очень долго.

Уважаемые женщины! Помните что мы с вами – прекрасные, милые, красивые ЖЕНЩИНЫ. И наше личное счастье зависит, в первую очередь, от нас самих, нашего поведения, наших решений. Счастье женщины – быть необходимой дома и на работе. Счастье женщины – здоровые дети, которые украшают жизнь, как цветы. Счастье женщины – быть женщиной, хотя жизнь её нелегка.

Мы, врачи-гинекологи, всегда рады предоставить вам консультативную помощь, касающуюся разных вопросов относительно использования методов контрацепции, чтобы уберечься от нежелательной беременности, а также относительно вопросов прекоцепции (подготовка к запланированной беременности), а также многих других проблем. Читайте наши следующие публикации. Обращайтесь! Всегда Вам рады!

Лилия РАК, доцент кафедры акушерства и гинекологии факультета последипломного образования БГМУ.

Марина ГРЕСЬКО, ассистент кафедры акушерства и гинекологии с курсом детской и подростковой гинекологии БГМУ.